

[Marianne Jelved]

forudsætninger for vores muligheder for at løse vores problemer og forny vores velfærdssamfund. Disse områder vil Det Radikale Venstre prioritere meget højt.

Det er en glæde, at ungdomsarbejdsløsheden ikke er så voldsom, som den har været. Aktivering af de unge efter den lovgivning, Folketinget vedtog sidste år, gav allerede i efteråret resultater: Et meget stort antal unge kom gennem kommunernes målrettede indsats i varige job eller i uddannelse. Men vi er nødt til at tage nye midler i brug. I Det Radikale Venstre vil vi arbejde for indslusningsløn og smidige lønsystemer.

Hvis vi skal løse de store menneskelige problemer, som bl.a. er en følge af de stadig stigende krav til arbejdskraftens kvalificering og dermed den følgende marginalisering af mange mennesker, er vi nødt til at tænke nyt, og arbejdsmarkedets parter er nødt til at medvirke. De bærer en del af ansvaret for løsning af disse problemer.

Vi lever som bekendt i et samfund, der er gennemsyret af organisationer på godt og ondt, og derfor må organisationerne også bidrage med konstruktiv nytænkning og slagte hellige køer.

Jeg indledte med at sige, at foråret har været præget af samarbejde mellem alle partierne fra SF og hen over resten af partierne til Fremskridtspartiet. Bredden bag udenrigs- og sikkerhedspolitikken er i det væsentlige fastholdt til trods for uenighed mellem partierne om visse punkter, som jeg ikke skal komme ind på ved denne lejlighed.

Men jeg skal opfordre regeringen til at være mere udfarende vedrørende FN's muligheder for at løse sine opgaver. Der er nye muligheder i denne opbrudstid, som Danmark skal bruge til at bidrage til en styrkelse af FN. Det gælder også i forhold til en af de største udfordringer for verden og for Europa i de kommende år, nemlig Afrikas muligheder for økonomisk vækst og løsning af de store hungersnødsproblemer og Østeuropas muligheder for en ny udvikling i et samarbejdende Europa.

En del mennesker har i den senere tid interesseret sig for konsekvensen af mindretalsregeringer og forskellige flertalsmuligheders forfatningsmæssige konsekvenser, som det hedder i den slags sprog. Det er egentlig en lidt mærkelig diskussion. Mindretalsregeringer giver i vir-

keligheden demokratiet bedre vilkår, større åbenhed og alle partier mulighed for indflydelse, og princippet »ingen over og ingen ved siden af Folketinget« er ikke på noget tidspunkt anfægtet. Men det er klart en konstruktion, som kræver selvdisciplin af alle partier, inklusive regeringens partier – selvdisciplin af hensyn til respekten for det politiske arbejde og ikke mindst for Folketingets arbejde.

Venstres metode, at indgå i forlig, som man derefter taler nedsættende om, undergraver respekten for de aftaler, vi træffer med hinanden. Jeg skal dog kvittere for hr. Peter Brixtoftes meget udmærkede og runde indlæg i dag.

Socialdemokratiets indblanding i de igangværende forhandlinger mellem kommunerne og regeringen er et andet eksempel på handlinger, der ikke fremmer respekten for Folketingets arbejde. Et tredje eksempel er beslutningsprocessen mellem regeringen og Socialdemokratiet – den skal jeg ikke blande mig i – resultatet af forhandlingen om Øresundsforbindelsen, uden at der har været reel mulighed for en bred diskussion om behov, alternative løsninger og konsekvenser, inden en beslutning blev truffet. At Folketinget skal tredjebehandle anlægsloven i august, ændrer ikke ved disse forhold, det er i virkeligheden illusion.

Jeg skal slutte med at udtrykke et ønske om, at vi i fællesskab i det politiske arbejde bliver i stand til at prioritere de store problemområder og de store udfordringer, der ligger uden for Danmarks grænser. Det er her, perspektiverne for en fælles fremtid tegner sig.

Så skal jeg sige om de foreslåede dagsordener, at Det Radikale Venstre ikke kan stemme for Fremskridtspartiets dagsorden. Vi finder, at CD's forslag til dagsorden er fyldt med mange, mange og endnu mere mange meget pæne ord. Det kan selvfølgelig være vanskeligt at stemme imod en dagsorden bestående af så mange pæne ord, men jeg vil gerne understrege, at vi opfatter forskellen på CD's og Det Radikale Venstres politik på en lang række af de områder, som er nævnt i dagsordenen, som utrolig stor. Jeg skal nævne ét eksempel, det er miljø – uden at jeg skal gå i detaljer om det, medmindre jeg bliver afkrævet forklaring, så skal jeg gerne komme med den. Men vi vil i den radikale gruppe have svært ved at sige, at vi ikke kan stemme for de pæne ord. Vi kan også godt stemme for SF's dagsorden, så altså: de to